

[Poul Hansen (Kalundborg).]

at få en forenklet og rationel skattelovgivning og at ændre den nuværende byrdefordeling, der hviler altfor tungt på de lave og mellemstore indtægter. For at nå det mål har finansministeren foreslået skattefradragsreglen delvis ophævet. Denne del af reformen vendte man sig fra flere sider imod, delvis i meget drastiske vendinger, og lige så hårdt, forstod jeg, gik man fra venstres og de konservatives side imod den foreslåede omfordeling af skattebyrden mellem befolkningsgrupperne. Man udmalede, at det ville få katastrofale virkninger for opsparingen, den private ejendomsret og den frie foretagssomhed. Det var kort sagt begyndelsen til enden for de principper, hvorpå samfundet hviler.

Al den tale må være forkert, simpelthen af den grund, at andre lande både kan undvære skattefradragsreglen og beskatte store indkomster højere, end vi gør, uden at man af den grund har set samfundene gå under. Det er svært for almindelige mennesker at fatte, at det, der kan lade sig gøre i andre lande, skulle være en katastrofe her. Nu har man imidlertid gjort skattefradragsreglens bevarelse til et helligt princip. Det er ikke det afgørende for os at få den bort. Det afgørende er den ændrede byrdefordeling og et system, der ikke belaster merindkomster urimelig hårdt ved første års beskatning. Det står nu til dem, der er enige med os på disse to punkter, at give anvisning på, hvorledes målet kan nås, uden at der røres ved skattefradragsreglen. Jeg tror, jeg tør love, at vi vil lytte med opladt sind.

Vi har nu den første samling under grundloven af 1953 bag os, og jeg synes, at der stort set kan være grund til tilfredshed med det, der er nået. Der er ryddet en del påtrængende lovgivningsarbejde til side af det, der var hobet op eller nødvendiggjort ved grundlovsændringen. Det vil formentlig og forhåbentlig betyde, at vi i næste folketingsår i udpræget grad kan samle os om arbejdet med de store reformforslag, og jeg kan allerede nu sige, at vi fra vor side vil gå til dette arbejde med lyst og godt humør.

Erik Eriksen: Det er vel naturligt nu ved afslutningen af den første arbejdsperiode under den nye forfatning ligesom at kaste blikket tilbage for at drage en sammenlig-

ning mellem før og nu, og jeg kan da sige, at det er min, ligesom det var den foregående ærede talers, opfattelse, at ettkammer-systemet har virket, som det i det store og hele var forudset. Når hensyn tages til, at en hel del lovforslag direkte skyldes den nye grundlov og derfor nødvendigvis må belaste det første folketingsår, kan man vistnok sige, at landstinget ikke har været savnet i det daglige arbejde — jeg ser altså bort fra det følelsesbetonede.

Jeg har lagt mærke til, at der fra forskellige side indenfor pressen har været talt om lovjaskeri nu henimod samlingens slutning, og det er jo en alvorlig bebrejdelse. På den anden side mindes jeg ikke, når jeg tænker tilbage på tiden siden f. eks. 1935, da jeg selv blev medlem af tinget, at vi nogensinde har undgået denne bebrejdelse, men derfor kan kritikken godt være rigtig, og vi skal heller ikke, synes jeg, forsøge på at se bort fra den. Det er vel nok sådan, at der gennemgående tales længe her i tinget — også undertiden om mindre betydningsfulde spørgsmål. Mange udtalelser er vel også gentagelser, og det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) var inde på, at i vinter var tinget genstand for en betydelig overfodring med lovforslag på et vist tidspunkt, og det var teknisk dårligt tilrettelagt af regeringen, det fastholder jeg.

Jeg synes ikke, at man i denne forbindelse overhovedet kan rette nogen kritik mod folketingets højtærede formand, ingenlunde. Jeg vil gerne her give udtryk for min anerkendelse af den måde, hvorpå formanden leder tinget og har gjort det i den forløbne del af det første folketingsår under den nye grundlov. Jeg har både som minister og som oppositionsmand haft lejlighed til at følge formandens ledelse, og jeg vil altså gerne her i dag udtale min uforbeholdne anerkendelse af formandens både myndige og upartiske ledelse.

Det er ligetil, at folketinget i denne første samling har måttet gøre visse erfaringer, det er jo nødvendigt, inden vi finder frem til den endelige arbejdsform. Nu skal vi tale kort her i dag, og jeg vil derfor nøjes med at sige, at jeg forleden dag deltog i et møde, hvor de indhentede erfaringer drøftedes. Ikke mindst den tidligere indenrigsminister, det ærede medlem hr. Aksel Møller, havde